

Protestantse Gemeente Sassenheim

Mei 2025



Op weg





Geestkracht

Als ik deze dagen vanuit mijn nieuwe woonplaats Leidschendam naar Sassenheim rijd met de auto, maak ik wel eens een kleine omweg via het uitbundige bollengebied. Eén veld tulpen is op de foto vereeuwigd voor dit artikel; voor degenen die het kerkblad afgedrukt krijgen, is deze grijs. Daarin zal ik de bijbehorende kleuren vertellen.



De op geestgronden groeiende **rode** bloemen deden mij sterk denken aan vlammen, het vuur van Pinksteren, het feest van de Geest bedacht ik zo (een dominee denkt daar toch gauw aan) en zelfs aan geestdriftig Pinksterliederen zingende mensen. En ze zetten me in hun vurige verschijning aan het denken over geestkracht en dat even mooie als misschien wat vage woord spiritualiteit - het Engelse *spirit* en het Latijnse *spiritus* komen er vandaan en betekenen geest (-kracht).

Wat zet ons in beweging, wat doet ons ontvlammen, om te leven, om te geloven, wat maakt ons enthousiast? En, dat ook, welke geest doet ons besluiten om soms anders te durven zijn, een tegengeluid te laten horen, kritisch te zijn, juist niet mee te doen, en er op te vertrouwen dat dat ook kan en gedragen wordt door de anderen: De foto laat één **gele** bloem zien te midden van al het rode. Een enkeling die af durft te wijken van de rest, dacht ik bij mezelf.

Soms lijkt het alsof iedereen op dezelfde manier gedreven is of moet zijn, maar dat is natuurlijk helemaal niet zo. Het valt me steeds weer op dat mensen die samenwerken -zoals bij ons in de Protestantse Gemeente Sassenheim- op

verschillende manieren geestkracht ontvangen.

In haar boek *Tijd voor de ziel* beschrijft Mia Leijssen, een psychotherapeute, vier manieren om geestkracht te ervaren: *via gevoel of leven vanuit het hart, door middel van activiteit of het pad van het handelen, door middel van stilte of het pad van oefening, en via denken en zelfonderzoek of het pad van inzicht en wijsheid* lezen we op bladzijden 27 en 28. Elke vorm van interessante indeling en ook deze zet mij onwillekeurig aan tot privé-onderzoek: Wat geeft mij Geestkracht?

Ben ik die typische doener, die misschien wat ongeduldig wordt van al te grote en hoge bespiegelingen van de denker, die niet stil kan zitten, en het bidden liever aan een ander overlaat?

Of ben ik die bidder, iemand die van nature graag en vanzelfsprekend in gesprek gaat met God, Hem ook ervaart, die soms wat verwonderd kan zijn over de horizontalistische insteek van de doener, of die zich afvraagt waarom het vaak zo ingewikkeld gezegd moet worden terwijl het ook gemakkelijk kan?

Of degene die pas door stil te zijn God ontmoet, en moe is van alle woorden uit een preek en nog vermoeider wordt van alle activiteiten van de doener?

Of een denker die door alles goed en genuanceerd op een rijtje te zetten pas iets vat van het grote mysterie dat God is, en een stilteviering soms iets te mager vindt?

Zoals die bloemen alleen vurig kunnen stralen door zonlicht, voeding, geestgrond, deskundigheid en meer factoren samen te laten werken, zo is het ook de kunst om verschillende vormen van Geestkracht op elkaar in te laten werken in een gemeenschap als de kerk.

Een goed Pinkstervoornemen zou kunnen zijn: elkaar vertellen hoe bij onszelf die Geestkracht werkt, en hoe we alle vormen kunnen bundelen om de Geest veelkleurig alle ruimte te geven bij ons in de gemeente. Kom Geest van God, vene Spiritus Domine!

ds. Ellis Ezinga

agenda - agenda - agenda - agenda

Elke maandag : Wandelgroep start om 13.30 uur in Het Venster

Elke dinsdag : HobbyGroep in Het Venster van 10.00-12.00 uur. Ook voor u die een kopje koffie wil drinken en graag met iemand in contact wil komen.

maandag 2 juni : Inzage jaarrekeningen van 19.30-20.30 uur in Het Venster

zondag 11 juni : Pastoraatsgroep 20-50: gezellige samenkomst met soep en pizza festijn en voor de kinderen is er een springkussen om 16.00-19.00 uur in Het Venster

woensdag 25 juni : Pastoraatsgroep 50+: Inspiratieavond over 'Leuke meiden en mensen die nog bidden voor het eten' om 20.00 uur in Het Venster

zondag 29 juni : Stiltewandeling in park Rusthoff: start om 19.00 uur in Het Venster

zondag 27 juli : Stiltewandeling in park Rusthoff: start om 19.00 uur in Het Venster

zondag 31 aug. : Stiltewandeling in park Rusthoff: start om 19.00 uur in Het Venster

Kringloopwinkel: Kagerdreef 90; woensdag 13.30-16.30 uur en zaterdag van 10.00-16.00 uur. Inleveren van goederen op Kagerdreef 51A

Gebedsgroep: Eenmaal in de 2 à 3 weken om 19.30 uur in Het Venster

De volgende 'Op weg' verschijnt op 15 juli

Kopij voor dit nummer moet uiterlijk 7 juli

binnen zijn. Handgeschreven kopij graag in een envelop met duidelijke vermelding

'kopij Op weg' op de Westerstraat 8a. Kopij per e-mail inleveren: opweg@pgsassenheim.nl



De bloemen uit de kerk gingen met een groet naar...

13-04

20-04

27-04

04-05

11-05



Opvoeden is jonge mensen ogen geven voor het wonder,
voor het grote mysterie van alles wat leeft en adem heeft.

(Phil Bosmans)

Predikanttekeningen



Ouderenpastoraat

In deze tijd dichtbij Pinksteren past mijns inziens dat prachtige nieuwe (Pinkster-)lied dat we in de kerk tegenwoordig regelmatig het hele jaar door zingen: *Vlammen zijn er vele, een is het licht van Jezus Christus!* (Lied 970). Vers drie begint ook heel mooi: *Gaven schonk Hij vele, één is de Geest!* Het doet me denken aan de vele bezoekers die onze kerk rijk zijn, voor Pastoraatsgroep 80+ wel zo'n 30 mensen! Trouw bezoeken van mensen, goed luisteren: het is een gave. Een gave van de Geest! Als predikant zou ik niet zonder kunnen. In 20 uur per week (die ik als parttimer werk) is het niet goed mogelijk om iedereen even intensief te bezoeken. Te weten dat er velen zijn die dat met mij doen, doet me elke keer weer beseffen dat we samen lichaam van Christus zijn!

Zorg

Hieronder noem ik een aantal mensen naar wie onze liefde en zorg uitgaat. Er zijn nog vele anderen met wie gesprekken zijn, maar die liever niet genoemd willen worden, of die een volgende keer genoemd zullen worden. Zo gaat dat ook in de gemeente, we zijn allemaal anders!



Dhr. De Jong (Koningstraat 6), was tijdelijk in Gerto, Voorhout, en gaat wonen in de Bernardus, en komt zo weer dicht bij zijn vrouw te wonen. Dankbaarheid bij dit echtpaar! (7 mei)

Mevr. Rita Wijkhuizen (Platanenlaan 535) is nog steeds bezig met een intensief traject voor een levertransplantatie.

Dhr. Jan Spaanderman (Jacoba van Beierenweg 11) staat een zeer ingrijpende operatie te wachten op vrijdag 16 mei, een spannende tijd voor hem, Lia en de kinderen en kleinkinderen!

Dhr. Theo Reckman is bezig met een intensief traject waarbij hij vanaf 12 mei een aantal bestralingen zal krijgen. Ondertussen is hij ook bezig met een verhuizing van de Geelhoornstraat 8 naar de Rusthoflaan 17.

Mevr. Hanneke Jellema (Crocussenstraat 8), kwam ongelukkig terecht op haar gezicht na een val, en moet thuis veel rusten.

Mevr. Kramer-Dijkhuizen (Willibrorduslaan) is geopereerd aan een gebroken heup en is nu voor revalidatie in Van Wijckersloot in Oegstgeest. Kamernummer 9, afdeling Sprint.

Dhr. Verhoef (Wanmolenlaan) verblijft voor revalidatie in revalidatiecentrum Topaz Revitel (Leiden), kamer 802, na verblijf in het ziekenhuis op de longafdeling.

ds. Ellis Ezinga

Maaltijd en Gesprek

Bij het schrijven van deze kopij is het 12 mei. Vanavond is de eerste bijeenkomst van de laatste serie van drie keer Maaltijd en Gesprek voor de tieners. Thema is deze keer 'Vrijheid'. Het thema komt voort uit de viering van 80 jaar vrijheid. Maar wat is vrijheid vandaag de dag? Wat betekent het voor tieners? We gaan het verkennen.

De derde en laatste keer van dit seizoen gaan we in gesprek met tieners die kunnen vertellen hoe het is om in een land te leven waar weinig vrijheid is. Daar bereiden we ons de tweede keer op voor.

Natuurlijk is er iedere keer dat we bij elkaar komen een bescheiden maaltijd. De laatste keer, met onze gast, halen we ons eten van de snackbar. Als feestelijke afsluiting van het seizoen.



Mogelijk gaan we volgend jaar op een ander tijdstip zitten. Daarover horen ouders en tieners later meer.

ds. Sietske van der Hoek

Wie raad aanneemt
is op de goede weg,
wie waarschuwingen in de wind slaat,
zit op een dwaalspoor.

(Spreuken 10: 17)

De voorzitter schrijft....



Het is vrijdagmiddag 9 mei, nog een paar dagen dan sluit de redactie de kopijbus voor de volgende 'Op weg'. Zojuist weer thuis na een huisbezoek bij een gemeentelid.

Ik ben een ietwat gespannen en dat heeft weer alles te maken met het feit dat 'mijn club' Quick Boys vanavond kampioen kan worden in de 2^e divisie. Eind van de middag richting Katwijk, zie er naar uit.

Zondag 11 mei in de eredienst de jubileumviering 'George Germans, 40 jaar organist PG Sassenheim'. Een vreugdevolle dienst met dankbaarheid voor 40 jaar muzikale begeleiding van de gemeentezang. U leest er meer over in deze 'Op weg'.

Gisteravond een volle agenda in de vergadering van de Kleine Kerkenraad. En dat heeft weer alles te maken met de drukke maand april waarin zich tal van kerkelijke zaken hebben voorgedaan. Denk alleen maar aan de vier kerkdiensten in de stille week uitmondend in het feest van Pasen. Opstanding en het nieuwe Licht. Mooi dat onze beide predikanten 'in afwisseling' deze diensten hebben voorbereid en zijn voorgedaan. Genoemd mag worden de medewerking van tal van gemeenteleden, voor en achter de schermen om deze diensten te kunnen houden. Genoemd wordt ook het Paasontbijt, het versieren van het Paaskruis, het project van de kindernevendienst in de veertigdagentijd 'een nieuwe dag', de Veertigdagengids en nog meer.

*U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!
Alle mens'lijk lijden hebt Gij ondergaan
om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!*

Bestuurlijk

In de laatste 'Op weg' heb ik genoemd dat mijn bijdrage voor het kerkblad veel korter zal zijn en dat is ook nu het geval. In de laatste uitgave is geschetst dat de samenstelling van de Kerkenraad in de komende twee jaar behoorlijk zal wijzigen. Een wijziging resulterend in een veel kleinere Kerkenraad. Omdat ouderlingen en diakenen na één, twee of drie perioden van vier jaar (en zelfs nog langer) het ambt verlaten. Dat baart zorgen en dat zijn geen zorgen voor de dag van morgen.

In het besef dat in tal van kerkgemeenschappen de kerkenraad de laatste jaren klein, kleiner, kleinst is geworden. Het betekent wel het dat werk dat nu door meer dan 20 kerkenraadsleden wordt gedaan in de nabije toekomst wordt gedaan door (veel) minder leden. Een vooruitzicht dat vraagt om actief handelen, om het kerkbestuur op een andere wijze te organiseren. Achter de schermen, als ook genoemd in een eerdere gemeentebijeenkomst, zal nog voor de zomer hieraan een vervolg worden gegeven. En zeker zal de vraag worden gesteld (en tegelijk worden beantwoord): het is niet nodig om ouderling of diaken te zijn om het werk te kunnen uitvoeren. Als voorbeeld, notulen behoeven niet geschreven te worden door de scriba van Kerkenraad, secretaris van Diaconie of College van Kerkrentmeesters. Zou het lukken om gemeenteleden te activeren die zonder in het ambt te zijn bevestigd toch actief willen zijn ter ondersteuning van de bestuurlijke organisatie?



Communicare

Waarover ook nagedacht moet worden is de wijze waarop PG Sassenheim haar interne en externe communicatie organiseert. Er is veel te doen op het kerkelijk erf als het gaat om communicatie. PR, social media, website, 'Op weg', stream & beam, app en nog veel meer. Zijn we er zeker van dat PG Sassenheim het juiste doet op het juiste moment en is dit dan voor een ieder inzichtelijk en begrijpelijk? Zijn we als PG Sassenheim in staat om dit alles tegen het licht te houden en/of is hiertoe externe deskundigheid nodig? Communicatie is een breed begrip. Het Latijnse woord *communicare* betekent 'iets gemeenschappelijk maken' (communicatie dus) en dat blijkt in de praktijk meer dan lastig te zijn. Het Latijnse 'commu' staat voor 'gewoon' en 'care' staat voor 'zorg'. Het heeft dus 'gewoon zorg' nodig.

Of zoals een ietwat gewijzigde uitspraak van Cruijff zegt: 'communiceren is heel simpel, maar het moeilijkste wat er is, is simpel communiceren'.

Vrijheid

Heeft u op zondagavond 4 mei de herdenkings-

bijeenkomst in de Dorpskerk bijgewoond. In een overvolle Dorpskerk met ook nog tientallen bezoekers in Het Venster (stream) de indrukwekkende woorden van Maurits Cohen, de in de 2^e wereldoorlog ondergedoken Joodse jongen. Ondergebracht bij de familie, weduwe mevr. Van der Neut en haar drie kinderen (waaronder zoon Ton) in de Charbonlaan 25. Tal van gemeenteleden hebben de familie Van der Neut gekend. Actief betrokken bij de Gereformeerde Kerk en PG Sassenheim en het is diezelfde zoon Ton die later sterk betrokken was bij de nieuwbouw van de Tussenzaal, het gedeelte tussen kerk en jeugdhuis.

Dankbaar dat we anno 2025 in vrijheid met en voor elkaar in Nederland mogen leven.

Vrijheid lijkt vanzelfsprekend maar dat is het niet. Een samenleving zonder oorlog waar mensenrechten worden gerespecteerd en waarin rekening met elkaar wordt gehouden is van onschatbare waarde.

In deze bijdrage noem ik het 14^e couplet van het Wilhelmus. Ik werd er zelf door verrast in de dienst van 4 mei. Als het Wilhelmus wordt gezongen is het immers 'altijd' couplet 1 en 6. Kreeg snel een liedboek aangereikt van een gemeentelid dat achter me zat en kon het couplet toch nog meezingen.

Oorlof () mijn arme schapen
die zijt in groten nood,
uw herder zal niet slapen,
al zijt gij nu verstrooid.
Tot God wilt u begeben,
zijn heilzaam woord neemt aan,
als vrome christen leven,
't zal hier haast zijn gedaan.*

(*oorlof = afscheid nemen, vaarwel)

Tot slot

Het heeft Z.M. de Koning heeft behaagd om gemeentelid Piet Nicola te onderscheiden als Lid in de Orde van Oranje Nassau. Een meer uitgebreid bericht leest u op de website van PG Sassenheim. Piet, Corine en familie, van harte gefeliciteerd met het welverdiende lintje.

Voor u allen 'vaar wel' (met twee woorden geschreven!) op weg naar de zomer. Voor u persoonlijk en voor u als kerkelijke gemeente. Dat de tijd die voor ons ligt, goed zal zijn. Dat wens ik u allen toe.

Kees de Jong

Windvlaag van vrede

*Windvlaag van vrede
zachte zuidenwind
waai door de kille graven
waai door de winter van de dood -
kom, Geest van God
wek ons tot leven!*

*Windvlaag van boven
storm van hoog tot laag
waai door de bergen die vragen
waai door de dalen die klagen -
kom, Geest van God
wek ons tot leven!*

*Windvlaag van boven
adem van Hogerhand
waai door ons dorre gebeente
waai door uw dode gemeente -
kom, Geest van God
wek ons tot leven!*

*Windvlaag van vrede
zachte zuidenwind
waai door de duistere dagen
breek onze nevel, open het licht -
kom, Geest van God
wek ons tot leven!*

van André Troost

Bedankt

Beste gemeenteleden,
De eerste revalidatieweken na de heupoperatie van Riek in het Alrijne ziekenhuis zijn voorbij en goed verlopen en nu thuis verder revalideren.



Hartelijk dank aan allen voor de vele sterktewensen; het gedicht van de Gebedsgroep en de prachtige bloemen uit de kerk. Het heeft mede ons geholpen deze problemen goed door te komen. Onze hartelijke dank hiervoor!

Hartelijke groeten,

Riek en Niek Breedijk

Kerkenraadsberichten

PGS, een jaar na de verhuizing

Er is veel gebeurd in het afgelopen jaar. Zal u de vele 'gebeurtenissen' besparen, u bent ermee bekend wat er zoal is gepasseerd. Een jaar met tal van positieve gebeurtenissen, de nog te vertonen fotocollage geeft hiervan een mooi beeld. In het bijzonder noem ik de wijze waarop Het Venster zich heeft ontwikkeld voor en door PG Sassenheim. En de vele kerkelijke activiteiten waaronder nieuwe initiatieven die zijn ontplooid door en voor kerkelijke geledingen. Er is veel om dankbaar voor te zijn.

Maar toch kan de vraag worden gesteld 'zijn we naar tevredenheid geland' als PG Sassenheim? Hebben we al kunnen 'bouwen' aan onze kerkelijke gemeente in bijvoorbeeld de Dorpskerk? Weet niet hoe het u vergaat maar signaleer dat na de verhuizing er gemeenteleden zijn die niet meer de Dorpskerk bezoeken? Zoals er in 2017/2018 ook waren die de Julianakerk niet bezochten? Omdat men zich (mogelijk) niet meer thuis voelde of voelt in de Dorpskerk of Julianakerk? Heeft dit wellicht te maken met de Hervormde- of Gereformeerde achtergrond van gemeenteleden? Er is hiertoe een pastorale gedachte geformuleerd.

Wat zeker niet meehelpt zijn de gelopen en nog lopende bezwaar- en beroepsprocedures. Deze weerhouden de opbouw van PG Sassenheim. Het vraagt veel van de Kerkenraad.

De langdurige procedure rondom het kosten-schap van de Dorpskerk. De procedure rondom inrichtingszaken van de Dorpskerk waarover in eerdere kerkenraadsvergaderingen en gemeentevond besluiten zijn genomen. Het langdurende proces betreffende het herbestemmen van de Julianakerk en daarmee de financiële positie van PG Sassenheim. U bent hierover zojuist geïnformeerd, PG Sassenheim kan verder.

Daarnaast zijn er nog zaken die de schoonheidsprijs niet verdienen, die beschadigend zijn voor onze kerkgemeenschap. Dit alles vraagt veel (onnodige) tijd, kost veel energie en is negatief voor de opbouw van onze kerk. Voor de Kerkenraad is dit een 'worsteling', de aanhoudende procedurele zaken die PG Sassenheim niet verder helpen. Die afbreken hetgeen vanaf 2007 is opgebouwd. Om als Hervormde Gemeente en Gereformeerde Kerk al 18 jaar samen PG Sassenheim te mogen zijn. Gaat het nog wel om wat de Heer van ons vraagt? Dat we dienstbaar zijn

voor- en met elkaar? Dat we dienstbaar zijn naar binnen- en naar buiten toe. Dat we een diaconaal missionaire gemeente zijn, zoals in het beleidsplan is genoemd.

Opbouw van gemeente

Het is de afgelopen jaren veel gegaan over bouwen en stenen. Voor PG Sassenheim belangrijk kijkend naar de (nabije) toekomst. Maar veel belangrijker is de opbouw van onze kerkelijke gemeente, van onze geloofsgemeenschap. Het is goed te noemen dat sinds december jl. PG Sassenheim weer een eigen predikant heeft. En dat middels de ambulante invulling het pastoraat doorgaat. En het gaat ons helpen als de uitstaande predikantsvacature wordt ingevuld. Ik heb nu het gevoel dat we een ietwat 'stil staan' als het gaat om de opbouw van onze kerkgemeente.

Zondag 6 april was ik bij een doopdienst elders in een rijksmonument en eveneens een Dorpskerk. Een kerk uit de 13^e eeuw, gebouwd op een strandwal met een later aangebouwde consistorie. Zoveel te vergelijken met onze Dorpskerk. Met meerdere (mobiele) beamers, streaming, Assendelft kerkorgel met daarnaast een piano en elektronische piano waarmee psalmen, gezangen en opwekkingsliederen en nog meer worden begeleid. Na de dienst koffie schenken in de kerkzaal, het gaat allemaal.

Volop activiteiten, zichtbaar en voelbaar is het enthousiasme bij de gemeenteleden. Wat een mogelijkheden zeker voor de jongere generatie. Wat een blijheid bij de aanwezige oudere gemeenteleden omdat ze zien dat hun kerkgemeenschap levendig is door de jonge instroom. Zoals we dit zelf afgelopen zondag beleefden toen er 25 kinderen met de Palmpasenstokken de kerk binnen kwamen.

Hiervoor staat een voorzitter van de Kerkenraad van PG Sassenheim. Zelf ben ik meer van de traditionele eredienst en de setting waarin deze zou moeten plaatsvinden. Maar het besef is er meer dan ooit dat PG Sassenheim niet moet blijven hangen in wat er was. Maar vooruit moet kijken op wat er echt nodig is om een levendige kerkgemeenschap te zijn waarin ruimte is voor



alle geledingen, jong en oud. Een plaats waar velen -van welke stroming dan ook- zich thuis voelen. Dat is wat PG Sassenheim verdient.

Here God wilt U ons bij de hand nemen en met uw Liefde en door uw Inspiratie, PG Sassenheim geloofsstappen te laten zetten die 'levendig' samenbrengen. Wilt u ons daarbij helpen.

Kees de Jong, voorzitter

Loop het gisteren niet achterna,
jaag niet naar het morgen,
maar zie het heden in 't gezicht.

(Lemcke)

We gedenken...

■ Foka Koerts-Post

* 06-04-1952 † 04-05-2025

Foka heeft, voordat ze een gezin kreeg, werk gehad als secretaresse bij een cardioloog. Daar ontpopte zich haar talent om nauwkeurig te zijn, en oog te hebben voor wat voor een ander belangrijk is.

Ze had een zwak voor koeien: ze deden haar denken aan het plattelandsleven van haar geliefde geboorteprovincie Friesland. Tijdens de dankdienst voor haar leven op 9 mei speelde een ensemble van 'Crescendo' dan ook een prachtig arrangement van 'Het dorp' van Wim Sonneveld. Dat dit orkest aanwezig was, was niet zo vreemd: ze was ere-lid, en niet voor niks, ze had daarvoor zelfs een lintje ontvangen. Voor deze muziekvereniging is ze van onschatbare waarde geweest, ze leidde aspirant-leden op middels blokfluitlessen, verzorgde de bladmuziek, regelde duizenden dingen en bovenal: ze was eerste trompettiste. Wat kon ze mooi spelen! Een typisch verenigingsmens was ze bovenal, samen muziek maken was haar grote passie.



Psalm 150 klonk bij haar afscheid, het prachtige Bijbelse loflied met al die muziekinstrumenten. Maar bovenal was ze een lieve echtgenote voor Ruud, moeder voor Swenske, Gaibe en Oukje, met wie ze aan de Kwekersweg woonde. En oma voor James, Fedde en Charlotte; Een leuke schoonmoeder voor Jilger en Daniël. We hebben in de Dorpskerk dan ook het beroemde Hooglied van de Liefde uit 1 Korinte 13, geschreven door de apostel Paulus met elkaar gelezen.

Tragisch was haar ziekte, die ervoor zorgde dat ze de laatste tijd van haar leven in de Bernardus door moest brengen. Dat getroost mogen worden die in verdriet achterblijven en dat haar gesloten ogen nu helder licht mogen zien. We spreken uit wat wij God in diep vertrouwen vragen: dat alles wat ze met liefde deed, getekend is met eeuwigheid.

ds. Ellis Ezinga

Een kaars voor jou

*Op die lange weg
van het zekere naar het onbestemde
naar wat niemand van ons ooit zag,
staan wij mensen
met ons kwetsbare kaarsje
en willen we jou verlichten
en allen die het donker in moeten,
van de pijn en de onmacht,
van het onbenoembare.
Onze handen zijn onzeker.
Onze woorden schaars.
Onze stem is trillend.
Als kaarsen die warmte geven,
echte kaarsen,
die tot het einde branden,
willen we naast jou staan
en met jou meetrekken,
totdat jij in de tunnel gaat
en onze wegen uiteen moeten gaan.*

*Dan zul je nog bij ons zijn
in ons verdriet
en in de mooie dagen
als die eindelijk weer doorbreken
na die lange nacht.*

van: Marinus van den Berg

Pastoraal

Sinds we een jaar geleden als Julianakerk en Dorpskerk samengingen, zijn er procedures, is er gedoe. Het is duidelijk dat de een meer verwantschap ervaart met de Dorpskerk en de ander met de Julianakerk. Dat is niet vreemd, eigenlijk zijn we met ons allen in de rouw om verloren gewoontes, verloren eigenheid en een verloren gebouw. Het was eerder uit noodzaak dan uit vrije wil dat we samen gingen kerken.

We zijn onze oude eigenheid kwijt. En dat doet pijn. Die pijn vraagt om erkenning. De Dorpskerkers hebben pijn omdat ze rekening moeten houden met de gewoontes en de mensen van de Julianakerk en de Julianakerkers hebben pijn omdat ze het gebouw kwijt zijn waar generaties lang mensen zijn gedoopt, getrouwd, belijdenis hebben gedaan en zijn uitgedragen. Die pijn vraagt aandacht.

We dachten misschien van niet, “Met goede moed verder, voorwaarts en niet blijven staren op wat vroeger was”. Maar als we het laten voort-sudderend krijgen we alleen maar meer pijn. Dus moeten we rekening houden met elkaars pijn en elkaars verlangen naar een plek.

Samen op Weg is iets anders dan een eindpunt. Feitelijk is de kerk altijd onderweg, zolang het koninkrijk van God nog niet is aangebroken. En dat vraagt om bezinning, om inschikken, om van alles opbrengen wat je misschien moeilijk vindt. Die bezinning doen we op allerlei manieren. Bijvoorbeeld vanmiddag en vanavond.

Bij alle verdeeldheid moeten we ons bovenal realiseren dat Christus EEN is. Uiteindelijk zijn we allemaal van Christus. Dat is makkelijker gezegd dan beleefd. Maar toch is het wel iets wat je als kerkmensen in het achterhoofd moet houden.

Het belangrijkste daarbij is de liefde. De liefde van en de liefde voor. Allereerst de liefde die we gekregen hebben, zomaar voor niks. Gewoon omdat we ooit geboren zijn. Mensen van God, mensen van Christus. Dus gedragen door Gods liefde en de liefde van Christus. Die liefde geeft ons ook liefde voor elkaar en voor het gebouw, en voor de gemeente, voor alles wat we verloren hebben en alles wat we gewonnen hebben. Het is een kracht van jewelste. Liefde beziet niet met

afgunst, maar met vertrouwen. De liefde die van God komt huist in ons allemaal, verbindt ons allemaal met elkaar, bezielt ons allemaal.

Kerken zijn plekken van bezieling, van licht en van liefde. In het verleden zijn beide gebouwen een schuilplaats geweest in moeilijke tijden. Beide gebouwen hebben mensen aan elkaar verbonden. En dat zou de Dorpskerk nu weer kunnen zijn en doen, voor beide groepen.

Nee, de Dorpskerk is niet het Koninkrijk Gods: het is niet het ideale kerkgebouw voor de hele wereld. Dat was de Julianakerk ook niet. Ieder heeft gebreken, en onhandigheid zoals mensen gebreken en onhandigheid hebben. Maar ieder heeft ook schoonheid, en waarde. En vooral toekomst. Als we er samen aan werken. Samen betekent ook: elkaar ruimte geven. Want een schuilplaats hebben we allemaal nodig. En zo zullen we door onze pijn een nieuwe eigenheid tegemoet gaan. Op hoop van zegen.

*Houd elkander vast,
blus de geest niet uit,
maak elkaar niet klein.
Die ons maakte uit niets,
laat niet varen
het werk van Zijn handen.*

*Van Hem is de toekomst,
kome wat komt,
licht dat niet dooft,
liefde die blijft.*

*Houd elkander vast,
blus de geest niet uit,
maak elkaar niet klein.
Hoor een stem:
“Ik maak alle dingen nieuw,
ik zal de tranen uit je ogen wissen
en de dood zal niet meer zijn.”*

*Van Hem is de toekomst,
kome wat komt,
licht dat niet dooft,
liefde die blijft.*

tekst: Huub Oosterhuis
melodie: Brigit Calame

prikkbord

Inzage jaarrekeningen

Op maandag 2 juni is er gelegenheid om de jaarrekeningen van het College van Diakenen, het College van Kerkrentmeesters, de Jongerenraad en het Pastoraal Fonds te bekijken. Dit kan tussen 19.30 uur en 20.30 uur in Het Venster.

Omdat de jaarrekening van het CvK al tijdens de Gemeentebijeenkomsten van 15 april uitgebreid is toegelicht, is besloten om niet nog een gemeenteavond te houden over de financiën. Tijdens het moment van inzage zijn vertegenwoordigers van de diverse instanties aanwezig om vragen te beantwoorden.



Stiltewandeling

De Oecumenische Parkdienst commissie organiseert op de laatste zondag van de maand juni, juli en augustus een Stille- of Inspiratiewandeling!

Met het thema van de Parkdienst op 14 september 'In het spoor van...'

Welke richting wandel jij op?

Wat geeft jou richting in je leven?

In wiens of welke voetsporen zou jij wel willen staan?



Met deze wandeling krijgt u de gelegenheid om even uit de drukte van het dagelijkse leven te stappen en uw aandacht te richten op de omgeving om de stilte bewust binnen te laten komen.

De wandeling wordt begeleid en we lopen vanaf Het Venster elke keer naar een van de kerken in Sassenheim.

Wanneer:

Zondag 29 juni begeleiding pastor Hans van Wijk

Zondag 27 juli begeleiding ds. Ellis Ezinga

Zondag 31 augustus begeleiding pastor Peter Owel

Aanvang: 19.00 uur (duur 1 uur). Afstand ongeveer 3,5 kilometer.

Op alle zondagen is het vertrek vanuit kerkelijk centrum Het Venster, adres Westerstraat 8a.

Bent u slecht ter been en/ of bent u niet in de mogelijkheid om mee te wandelen, dan bieden we u op deze avonden de gelegenheid om elkaar te ontmoeten in Het Venster. Ook hier zullen we d.m.v. stille- of inspiratiekaarten de stilte en rust ervaren. Aanvang 19.00 uur

We willen u vragen vooraf aan te melden via e-mail:

• parkdienstsassenheim@gmail.com

Dit i.v.m. evt. slecht weer of andere omstandigheden.

We hopen dat u met ons mee wandelt.

De Parkdienstcommissie

Pastoraatsgroep 20+

De behoefte bij de Pastoraatsgroep 20-50 jaar ligt vooral in het samenkomen met elkaar, om zo de onderlinge relaties te versterken en elkaar beter te leren kennen. We zijn elke keer weer heel blij om te zien dat er gemeentelieden binnen deze hele leeftijdscategorie op af komen, dus van jonge twintigers tot dertigers en eind veertigers met kinderen in ook weer erg variërende leeftijden. Hier gaan we dan ook graag mee door!

Nog voor de zomer organiseren wij weer een gezellig samenzijn in Het Venster. Dit keer met een hapje eten én een springkussen voor alle jonge gezinsleden. Kom dus met je gezin, met een vriend(in) of alleen, met elkaar maken we er iets gezelligs van.

Tot 22 juni!



Pastoraatsgroep 50+

De vierde bijeenkomst van dit seizoen van Pastoraatsgroep 50+ is een inspiratieavond over 'Leuke meiden/mensen die nog bidden voor het eten'.

Op 25 juni organiseert de Pastoraatsgroep 50+ een inspiratieavond rond het thema 'Leuke meiden, leuke mensen die nog bidden voor het eten'. Op deze avond willen Erica van der Lans en Geeri Bakker voortborduren op het boek 'Leuke meiden die nog bidden voor het eten', wat geschreven werd door negen vrouwen uit onze gemeente. Het was destijds in onze gemeente een groot succes maar er was de droom om het concept landelijk meer vorm te geven, waardoor het meer navolging zou kunnen krijgen. Woorden om met elkaar van gedachten te wisselen. Woorden die jouw en ons geloof en geloofsbeleving raken. Woorden waar-



door je anderen kunt inspireren of waardoor je zelf geïnspireerd raakt.

Dat gaan ze nu, bijna 20 jaar later, binnen onze eigen gemeente oppakken met het nieuwe thema: Leuke mensen die nog bidden voor het eten. Deze avond is voor elke leeftijd en een aantal leuke meiden zal aanwezig zijn om eventueel tekst en uitleg te geven. Het wordt een interactieve avond waarin we in kleine groepjes nadenken en praten over een paar woorden uit dit boek of daarbuiten. Weet je welkom!

De avond wordt gehouden in Het Venster. Het idee is om binnen te lopen vanaf 19.45 uur voor een kopje koffie of thee, waarna we om 20.00 uur kunnen beginnen. Na afloop is er de mogelijkheid om nog wat na te praten en elkaar te ontmoeten bij een drankje en een hapje. Graag willen wij weten op hoeveel belangstellenden wij kunnen rekenen. Daarom graag aanmelden vóór 22 juni via:

- pgsgroep5065@gmail.com

De meeste mensen deugen... of niet?

Door de corona werd viroloog Marc Van Ranst een bekende Belg. Ook een bedreigde Belg, die moest onderduiken. Tijdens de coronacrisis was hij het gezicht van de virologie in België en werd ook het mikpunt van virusontkenkers en complotdenkers.

Die crisis ligt intussen al dik vier jaar achter ons, maar de bedreigingen aan het adres van Van Ranst zijn er bepaald niet minder op geworden. Sinds het begin van het jaar zijn er al weer vijfhonderd bij gekomen.

In berichten wordt hij dood gewenst, krijgt hij verschrikkelijke ziektes toebedeeld, de 1-april grap van dit jaar was het bericht hij gestorven zou zijn. Allerlei mensen belden geschokt zijn ouders op: tachtigers die zich kapot schrokken.

Het dieptepunt kwam voor Van Ranst op 18 mei 2021. Die dag moest hij met zijn gezin onderduiken. Beroepsmilitair Jurgen Conings was uit zijn kazerne weggegaan -zwaar bewapend- met het voornemen Van Ranst te vermoorden. Veel erger nog vond hij het dat die dag erna vijftigduizend (!) mensen op sociale media verklaarden dat ze Conings een geweldige kerel vonden. Op Facebook een volksheld.



In een recent interview wordt hem gevraagd of deze periode invloed heeft gehad op zijn mensbeeld. Hij antwoordt: “Voordien was ik misschien disproportioneel goedgelovig. Wanneer je me had gevraagd hoeveel mensen er deugden, had ik gezegd : 99,9 procent. Misschien zelfs meer. Dat geloof ik nu niet meer. Ik geloof dat het een paar procent -en meer is het ook niet- niet deugt, en juist graag het slechte wil.”

In de afgelopen meidagen zijn weer heel wat herinneringen opgehaald aan de oorlogsjaren. In levensverhalen hoor je dan hoe mannen, vrouwen zich inzetten voor anderen, hen laten onderduiken, het verzet ingaan en dat niet zelden met hun leven moeten betalen.

Ze deugden! Ze hebben de goede keuzes gemaakt. En ze hadden de moed om dat te doen. Terwijl -ook dat is steeds duidelijker geworden- het merendeel van de Nederlanders de andere kant uitkeek. Terwijl keurige ingenieurs en technici ovens met grote capaciteit ontwierpen voor de concentratiekampen. Het kwaad gebeurde door gewone mensen.

In die week van gedenken vertelt een dorpsgenoot: “Er zijn meer aardige mensen dan onaardige. De raddraaiers komen in het nieuws. Met m'n rollator krijg ik regelmatig voorrang van anderen. Een van de laatste keren dat ik de supermarkt boodschappen deed, zat ik bij de uitgang even uit te puffen voor ik alle boodschappen in m'n tas deed... loopt er man voorbij naar buiten.... die even later weer terugkomt om te vragen of hij mij kan helpen. Allemaal aardige mensen.

Een aantal jaren geleden publiceerde Rutger Bregman zijn boek ‘De meeste mensen deugen’. Een topser in de verkoop. Populair want in roerige tijden snakken mensen naar een positief verhaal. De domineeszoon (ik kan het niet nalaten om dat te vermelden) protesteert tegen het negatieve mensbeeld in onze samenleving.

Zijn verhaal: We hebben onszelf wijsgemaakt of wijs laten maken dat we egoïsten zijn, maar de feiten zeggen wat anders. De meeste mensen zijn wel degelijk vriendelijk en betrouwbaar. Als er ongelukken gebeuren, schiet men elkaar vrijwel altijd te hulp.

Door de media wordt dat negatieve mensbeeld in stand gehouden. Wat krijgen we te zien en te horen? Verontrustende verhalen over ernstige criminaliteit, frauderende burgers, toenemende onverschilligheid, enz.

Vanaf de zijlijn

De meeste mensen deugen, maar leiders deugen meestal niet. Wie eenmaal baas geworden is, wil baas blijven en zo kunnen vriendelijke en betrouwbare mensen veranderen in meedogenloze tirannen. De meeste leiders manipuleren de bevolking ze misbruiken de menselijke neiging om vreemden te wantrouwen. Ze bevorderen de eendracht door onderscheid tussen 'wij' en 'zij'. (Poetin en Trump doen het elke dag. TM!)

Bregman roept op: als we niet meer uitgaan van wantrouwen maar van een positief mensbeeld, kan alles veranderen.

Ook vanuit de christelijke traditie is die donkere, negatieve kant van de mens vaak onderstreept. Kinderen die opgegroeid zijn met de Heidelbergse Catechismus kregen te horen: "Dat wij geheel al onbekwaam zijn tot iets goeds en geneigd tot alle kwaad" (vraag 8)

Bij sommigen heeft dit hun onzekerheid en hun negatieve zelfbeeld versterkt. Mij heeft het alert gemaakt dat mensen -en ik dus ook- niet alleen mooie dingen kunnen doen, maar ook kwade. Die dubbelheid zit in mensen. Zoals ikzelf. Dus niet 'zij', maar 'wij'

Dus hebben we behoefte aan een realistisch mensbeeld dat bestand is tegen de ingewikkeldheden van het leven. Mensen zitten vol tegenstrijdigheden. We zijn tot prachtige dingen in staat, maar doen ook de meest verschrikkelijke.

We bouwen moderne hospitaals om voor zieken te zorgen, we bombarderen diezelfde ziekenhuizen. We gunnen anderen een plek, maar protesteren als er een voorziening komt op een parkeerplaats voor vrachtwagens.

We hebben lief op duizend en één manieren, we haten op duizend en één manieren. Je moet dus altijd met twee woorden spreken.

In de Bijbel worstelen mensen ermee dat hij en zij het goede willen, maar het kwade doen.

We zijn geschapen voor vriendschap en trouw, maar kennen ook vijandschap en wantrouwen. Er wordt in de geloofstraditie hoog opgegeven van de mens. Geschapen naar Gods beeld en ook karikatuur van dat beeld. Dubbelheid die doorklinkt in genade en zonde. In die volgorde. Zonde is er, maar niet als eerste en laatste.

Relatie mens - God wordt aangeduid met de uitdrukking: 'beeld van God'. Soms vertaald met 'statue of God' (standbeeld van God). In een mens wordt dan als het ware een standbeeld voor God opgericht. Meteen al in het allereerste Bijbelboek wordt de mens tweemaal Gods évenbeeld' genoemd. Mensen kunnen in hun leven Gods presentie weerspiegelen.

Tegelijk weet het christelijk geloof van de realiteit van het kwaad. Dat mensen niet zijn zoals ze bedoeld zijn. Het kwaad als kracht die levens kromtrekt, verscheurt. Er een zootje van maakt. In persoonlijke levens, in en tussen volkeren, in structuren. Zodat mensen niet deugen. Maar dat is geen lot waar je je in moet schikken. Christelijk geloof is geloof in verandering. Je mag opnieuw beginnen. Daar klinkt de stem van Christus: het kan anders, want je deugt. Leef dan ook zo!

TM



40-jarig jubileum organist George Germans

Als zoon van een predikant speelde het kerkorgel van jongs af aan een belangrijke rol in het leven van George. Op 7 jarige leeftijd startte hij met zijn eerste orgellessen bij Pieter de Jong. Na enige jaren les leerde George door veel te spelen zelf verder bij. Hij zong ook in twee kinderkoren in Haarlem. Een van de koren stond onder leiding van zijn broer en in dat koor vond George al snel de weg van koorzanger naar orgelbegeleider. De stap naar het begeleiden van de gehele kerkdienst was toen snel gezet.

In 1982 verhuisde het gezin Germans naar Sassenheim en werd George gevraagd door de avondorganist van de Dorpskerk (de heer Zandbergen) of hij de begeleiding van deze diensten van hem wilde overnemen. Zo ontstond de eerste kennismaking met het orgel in de Dorpskerk. Vanwege het afzwaaien begin 1985 van Gert van der Keur, organist van de ochtenddiensten, kwam de vraag bij George terecht of hij deze functie wilde gaan vervullen. Zo werd 5 mei 1985 de eerste dienst van George als ochtendorganist in Sassenheim. De eerste getekende samenwerkingsovereenkomst tussen George en de Hervormde gemeente dateert van 25 april 1985 met als officiële ingangsdatum op papier: 12 mei 1985.

De eerste drie jaren als vaste organist waren uniek omdat vele diensten werden voorgedaan door zijn vader en George zelf achter het klavier de dienst muzikaal begeleidde.

In deze periode werd George gevraagd om de muzikale begeleiding van Kerkkoor 'De Lofstem' op zich te nemen. Later werd hij daarnaast ook dirigent van het koor. Deze verbintenis heeft uiteindelijk 29 jaar geduurd, tot het moment van opheffing van het koor.

Enige tijd na zijn aantreden bij 'De Lofstem' kwam ook een verzoek van het koor uit Abbenes om daar als dirigent het koor te gaan leiden. En tot op de dag van vandaag is George aan dit koor 'Samen op Weg' verbonden. Mooi om te zien dat enkele leden van 'de Lofstem' hun weg naar Abbenes hebben gevonden en het zingen daar doorgaat!

Niet alleen het Goltfuss-orgel in de Dorpskerk maar ook het Leeftlang-orgel in de Julianakerk is hem vertrouwd geworden door de vele diensten die hij ook daar begeleidde in de afgelopen jaren.



Zowel bij het spelen op het klavier als bij het dirigeren is het voor George elke keer weer een grote vreugde om het geloof en de muziek samen te brengen tot een eenheid. In de afgelopen 40 jaar heeft George twee Liedboekvernieuwingen meegemaakt. Bij elke overgang van oud naar nieuw is er uiteraard gemis van 'oud en vertrouwd' maar daarnaast ook een mooie verrijking van het begeleiden van diensten door aanvulling met nieuwe liederen. Het liedboek beweegt mee in de tijd en dat houdt het ook voor langspelende kerkorganisten interessant en uitdagend!

Het meditatief moment na de verkondiging in de dienst ervaart George als een belangrijk moment om een brug te vormen van de verkondiging naar het lied dat aansluitend gezongen wordt. Spelend vanuit zijn gevoel en geloof zoals dat op dat moment bij hem binnenkomt en zich gedragen wetend door de ontvangen gave van de Geest. Zijn muzikale talent wordt door George dankbaar ontvangen als een kostbaar geschenk van God.

Het mogen en kunnen begeleiden van de (ere)diensten is iets waarvan George en wij als gemeente hopen nog lang te kunnen genieten. Want van ophouden is na 40 jaar -gelukkig!- nog geen sprake!



In de dienst op zondag 11 mei onder leiding van ds. Tim Moll, vierden we het jubileum als gemeente samen met George, echtgenote Magda en familie en vrienden. Collega organist en pianist Ad de Joode en koor 'Samen op Weg' uit Abbenes

luisterden de dienst op met hun medewerking. De kinderen van de Kinderdienst maakten vrolijke muziek met hun zelfgemaakte muziekinstrumentjes.

De jubilaris werd na afloop van de dienst te midden van de gemeente toegesproken door Kees de Jong, voorzitter Kerkenraad. Zeer toepasselijk klonken er regels uit het aansluitende gedicht 'De Organist' van dichter en organist Justus van Tricht waarvan hier de eerste twee coupletten:

*Als op een troon gezeten,
begint hij zijn proloog.
En galmt breed uitgemeten,
Een loflied van omhoog.*

*Hij laat de stemmen zingen
en mengt met held're klank.
Laat 't orgel ons omringen,
aan God gewijde dank.*

Als erkenning en uiting van dankbaarheid voor zijn inzet als organist gedurende 40 jaar heeft het de Vereniging van Kerkrentmeesterlijk Beheer (de landelijke vereniging ter ondersteuning van kerkrentmeesters binnen de Protestantse Kerk) behaagd -op voordracht van het College van Kerkrentmeesters van de PGS- om George Germans het insigne 'goud-briljant' toe te kennen. Een VKB-insigne wordt toegekend aan personen die onder verantwoordelijkheid van het College van Kerkrentmeesters taken vervullen binnen de gemeente en een bijzonder moment in hun jaren van inzet vieren, zoals dit 40-jarig jubileum. De erkenning werd aan George met de benodigde felicitaties, de zondagsbloemen en een dinerbon voor hem en zijn echtgenote Magda, overhandigd.

Na de dienst was er voor de gemeente en genodigden gelegenheid om George (en uiteraard Magda) te feliciteren en was er een feestelijke lekkernij bij de koffie.



Namens de gehele gemeente, nogmaals van harte gefeliciteerd George! We hopen nog vele jaren van je inzet voor en betrokkenheid bij onze gemeente te mogen genieten.

Lianne Brugman

Lieve gemeenteleden,

Zondag, 11 mei, mijn 40 jarig organist-jubileum bij de PGS, ik kijk er met oprechte emotie op terug.

40 Jaar orgeldiensten op zondag, maar ook rouwdiensten, trouw-, en doopdiensten heb ik met menig van u meegemaakt.

In uw felicitaties vernam ik hoe u het orgelspel heeft gewaardeerd tijdens deze diensten, fijn, dit is wat ik altijd beoog.

De tijd tikt onverstoord verder... samen... velen herinneringen... samen...

Magda en ik willen graag een aantal mensen bedanken die deze dag voor ons tot een onvergetelijke dag gemaakt hebben;

Lianne Bruggeman, dank voor de open, oprechte, gesprekken die we gehad hebben in de aanloop naar mijn 40 jarig jubileum.

Kees de Jong, je woorden, maar ook de uitreiking van de draaginsigne in 'Goud met briljant' was zeer onverwacht...

Ad de Joode, fijn, dat je het kerkkoor 'Samen op Weg' uit Abbenes wilde begeleiden.

De Kinderdienst, geweldig, de bijdrage van jullie... 'live muziek'. Dit moeten we vaker gaan doen. Dank voor jullie mooie woorden op canvas...



De geschreven wensen op de kaartjes: 'George Germans, 40 jaar organist PG Sassenheim'... overweldigend... Magda en ik hebben deze met veel dankbaarheid gelezen, dank u wel!

Arja Meijer, dank voor de mooi verzorgde liturgie...

Kees Faber en Henriëtte Wilbrink, precies hoe we het in gedachten hadden... super...

Last but not least... ds. Tim Moll. Dank Tim, voor de geweldige invulling van de dienst, de samenwerking met jou was en is altijd fijn, wat mij betreft... wordt vervolgd...

Zondag, 11 mei, 40 jaar organist, dank, ik heb altijd en zal altijd, met veel liefde de orgelmuziek laten klinken.



Lieve muzikale groet mede namens Magda,

George Germans

*Fluister het mij in, heilige Geest:
Ik zal het goede denken.*

*Spoor me aan, heilige Geest:
ik zal het goede doen.*

*Verlok me, heilige Geest:
ik zal het goede zoeken.*

*Geef me kracht, heilige Geest:
ik zal het goede vasthouden.*

*Bescherm me, heilige Geest:
ik zal het goed nooit verliezen.*

Toegeschreven aan Aurelius Augustinus
uit: Liedboek - zingen en bidden in huis en kerk

KERK BALANS 2025

In 2025 is tot nu toe (11-05-2025) een bedrag van € 194.181,80 toegezegd door 698 leden. Hiervan is een bedrag van € 88.975,02 binnengekomen. Nog niet iedereen heeft gereageerd op de uitnodiging om een toezegging te doen en daarom zullen we in de komende periode de leden die nog niet gereageerd hebben, nogmaals benaderen. We hopen dus nog meer toezeggingen binnen te krijgen, waardoor we verwachten

dat het toegezegde bedrag van 2025 nog iets zal oplopen. Aan u dan ook de vraag als u nog niet gereageerd heeft, of u dan het toezeggingsformulier wilt opsturen of digitaal wilt invullen. U kunt uw toezegging ook naar ons mailen:

- kerkbalans@pgsassenheim.nl

Ook als u vragen heeft, kunt u via dit mailadres altijd contact met ons opnemen!

Advertentie



GLAS MAAT

College van Kerkrentmeesters

Ruit woning vervangen?

☎ 0252 - 823 418

✉ info@glasmaatbv.nl

🌐 www.glasmaatbv.nl

College van Kerkrentmeesters

Giften

De opbrengst van de collectes voor de kerk bedroeg in maart € 626,-

Solidariteitskas

Bij deze 'Op weg' vindt u een brief waarin wij uw bijdrage voor de solidariteitskas vragen. De Solidariteitskas is ingesteld vanuit de gedachte dat gemeenten elkaar helpen en ondersteunen om levendig en krachtig in de wereld te staan. Kerken uit het hele land dragen een vast bedrag per belijdend lid bij. Dit jaar wordt aan onze kerkelijke gemeente gevraagd om € 4.200,- aan de Solidariteitskas bij te dragen. Vorig jaar is het bijna gelukt om het benodigde bedrag af te dragen en we hopen natuurlijk ook dit jaar voldoende met elkaar op te halen. Wij vragen u dan ook om een bedrag van minimaal € 12,50 waarvan € 5,- wordt afgedragen aan de Solidariteitskas. Mogen we dit jaar ook rekenen op uw solidariteit en bijdrage?

Jubileum George Germans

Zondag 11 mei stonden we als gemeente stil bij het 40-jarig jubileum van George Germans als organist in de Dorpskerk. Na eerst een periode van begeleiding van de avonddiensten in de Dorpskerk werd hij begin 1985 gevraagd om vanaf begin mei de ochtenddiensten te gaan begeleiden wegens vertrek van de toenmalige organist. Tot op de dag van vandaag is George als organist verbonden aan onze gemeente. Wij feliciteren hem met dit jubileum en danken hem voor zijn jarenlange en voortdurende inzet binnen de PGS. Zie elders meer over dit jubileum.



Verkoop Julianakerk (werkgr. Julianakerk)

Tijdens de laatste gemeentemiddag en -avond op 15 april is namens de werkgroep de laatste stand van zaken gemeld: o.a. dat met Ontmoeting Vastgoed afspraken zijn gemaakt over het omgaan met het voorkeursrecht. Zeer binnenkort zal gestart worden met de tenderprocedure voor de verkoop van de gehele locatie Julianalaan 6 en 10. Het kerkgebouw is een gemeentelijk monument. Dat betekent dat dit pand niet gesloopt mag worden. De gemeente Teylingen wil onder

voorwaarden en in overleg met de erfgoedcommissie meewerken aan het transformeren van het kerkgebouw tot (zorg)appartementen. De bijgebouwen mogen eventueel wel gesloopt worden voor nieuwbouw van (zorg)appartementen of woningen.

Half mei zullen alle geïnteresseerden, die zich al bij PGS of bij (voorheen) Kerkelijk Waardebeheer hebben gemeld, geïnformeerd worden over de start van de verkoopprocedure door het toesturen van een beknopte verkoopfolder. Als de interesse nog steeds bestaat, kunnen de potentiële kopers uitgebreide informatie opvragen en de locatie op twee kijkdagen in juni komen bekijken. Geïnteresseerde kopers kunnen daarna een bieding uitbrengen op de locatie, waarbij zij moeten vermelden wat zij van plan zijn op deze locatie te gaan realiseren.

In september zullen dan de biedingen beoordeeld worden en zal er een keuze gemaakt worden om tot een definitieve verkoop te komen.

College van Kerkrentmeesters

Hoop die opvlamt

*Blaas het vuur in ons aan
als we moe en uitgeblust
onderuit zakken met de gedachte
dat het toch niet helpt
om ons in te zetten
voor een betere wereld.*

*Laat de hoop in ons opvlammen
zodat we de onverschilligheid
van ons afgooien
en opstaan
en aan de slag gaan,
in geloof en vertrouwen.*

*Wat U, God, bent de windvlaag
die ons een duwtje geeft.
U wakkert onze idealen aan
en doet de vonk overslaan
van de ene mens op de andere.*

van: Greet Brokerhof-van der Waa
uit: Jaarringen

‘Dat er vrede heerst binnen je muren....’ (Psalm 122: 6)

Pelgrims dromen van vrede. Van shalom/salam, meer dan van peace. Peace rijmt te veel op piece (stukje, deeltje), shalom heeft te maken eenheid en heelheid. Te midden van afschuwelijke oorlogsgeweld zingt Dahlia Shaham van Rabbis for Human Rights, Psalm 122: vrede binnen je muren en rust in de paleizen.

Ik weet niet hoe het jou vergaat, maar ik kan de beelden vanuit Gaza en Israël nauwelijks nog aanzien. Het zal je man, vrouw of kind maar zijn die of dat nog steeds wordt gegijzeld. Of de eindeloze verwoestingen en ontelbare doden in Gaza. Het gaat maar door, ondanks de protesten in Israël en Gaza tegen hun machthebbers die geen enkel geweld lijken te schuwen. Dit met alle gevolgen van dien voor gegijzelden en machteloze burgers, kinderen voorop. Als het kwaad en het leed voor ons al te veel zijn, hoeveel te meer voor hen die het ondergaan.

Wat rest ons als alle denken over *peace* in twee stukken wordt gebroken door polariserende partijen (*pieces*) die elkaar uitsluiten? Voor de een en tegen de ander. Alsof vrede bestaat dankzij eliminatie van de ander. Wat rest ons anders dan een schreeuw uit de diepte. Als gebed vol verlangen naar een glimp van Gods Koninkrijk, naar het eerste licht van de nieuwe morgen. In het aangevochten vertrouwen dat bij de Heer genade en bevrijding is, altijd weer (Psalm 130:6,7).

De hoop op Gods genade en bevrijding houdt pelgrims gaande. Als een rode draad is dit geweven door de notitie over Israël en Palestina, Uw Koninkrijk kome. Als pelgrims onderweg met Joden en Palestijnse christenen. Vorig jaar heeft de generale synode deze aanvaard. Pelgrims bidden en dromen van vrede omdat ze iets vernomen hebben van Gods eenheid en heelheid, van zijn genade en bevrijding. Onderweg delen pelgrims verhalen. Heel verschillende verhalen over vreugde, diep verdriet en perspectief. Verhalen die je niet meer loslaten. Verhalen die uitnodigen om je eigen verhaal van vreugde, wonden en verwachting van Gods Koninkrijk te delen.

Sinds mijn studententijd theologiseer ik over de verhouding van kerk en Israël en over Israël als volk, land en staat in relatie tot de Palestijnse volk. Hoeveel dit ook te denken geeft, de laatste jaren ben ik het diepst geraakt -en verrijkt!- door de ontmoeting met Joodse en Palestijnse mede-

pelgrims. Door hun hoop en moed ondanks hun wederzijdse bedreiging als volk en land. Als scriba heb ik ervaren hoe verbindend samen pelgrimeren met Joden en Palestijnse christenen is.

Het zijn verhalen die ik niet snel meer zal vergeten. Zoals die van Daoud Nassar. We bezochten hem op zijn educatieve boerderij *Tent of Nations*, de olijfwijngaard van zijn familie, op een heuveltop in de buurt van Bethlehem, omringd door nederzettingen van kolonisten. Onze ogen vielen direct op de ‘gedenksteen’ waarop hij zijn motto had geschreven: *We refuse to be enemies, we* weigeren vijanden te zijn. En dat terwijl het leven op de familieboerderij steeds onmogelijker wordt gemaakt. Als pelgrim deelde hij zijn verhaal: ‘Word geen vijand van de ander. Wees anderen tot zegen. Geloof, kom op voor gerechtigheid. Leef vanuit de waarden van Gods Koninkrijk.’

Of de indringende oproep die Sarah Bernstein, directeur van het *Rossing Center for Education and Dialogue*, deed tijdens een ontmoeting aan deze partnerorganisatie van onze kerk: ‘Als je van Israël houdt, kom dan op voor gerechtigheid. Blijf het goede doen. Leef vanuit de waarden die je dragen, ook als concrete hoop verdampt.’

Zo ook de recente aansporing van Avi Dabush, directeur van *Rabbis for Human Rights*, een partnerorganisatie van de Protestantse Kerk, om de afschuwelijke gebeurtenissen van 7 oktober en wat erna in Gaza gebeurt

onder ogen zien. ‘Kies door pijn, wanhoop en trauma’s heen voor gerechtigheid en herstel. Blijf je inzetten voor het goede, ook al lijken extreme stemmen de overhand te hebben. Kom op voor *samenleven from the river to the sea*.’

Wat rest ons als we horen en zien van de afschuwelijke trauma’s, het geweld en leed van Joden en Palestijnen? Het kyrië! Als pelgrims hoopvol uitzien naar glimpen van Gods Koninkrijk. Als pelgrims verhalen blijven delen.



En ondertussen met Dahlia Shaham de woorden van Psalm 122 meezingen. Het hoopvolle lied van vrede tussen de muren in de vesting, tussen soldaten, tussen broedervolken, families en verschillende partijen en partijschappen (ook in de kerk). En de aansporing van Ashraf Tannous, predikant van Evangelisch-Lutherse gemeente van Bethlehem, ter harte nemen om als pelgrims in 'the spirit of hope' verder te gaan. De moed niet op te geven, maar ieder op zijn plek op te komen voor gerechtigheid en shalom, voor eenheid en heelheid.

Geïnspireerd door het vergezicht van recht en vrede die elkaar begroeten met een kus (Psalm 85:11).

ds. René de Reuver, scriba generale synode
bron www.protestantsekerk.nl



Rondom de kerkdiensten

Voorlopig sta ik nog niet op het preekrooster in de Dorpskerk. Wel op 29 mei, Hemelvaartsdag op de camping in Renswoude. Heel bijzonder, want ik heb nog niet eerder op een camping gepreekt. Wel eens een hagenpreek in de open lucht. Dus qua (s)preektechniek moet het lukken.

Het wordt een bijzondere dienst, want het is de 50^{ste} keer dat de gemeente samen gaat kamperen. Een feestje! We bereiden het samen voor. Vrolijke liederen wat mij betreft en zeker het verhaal van Jezus die ten hemel vaart. Je bent van harte welkom, ook als je niet het hele weekend mee kampeert!

Helaas kan ik er zelf ook maar een deel van het weekend bij zijn, maar dat is gelukkig ook mogelijk. Ik hoop velen van jullie te ontmoeten!

ds. Sietske van der Hoek

Psalm 122

Bid om vrede voor Jeruzalem

Ik was heel blij

toen mijn vrienden mij vroegen:

'Ga je mee naar het huis van de Heer?'

En nu staan we echt in Jeruzalem,

binnen de muren van de stad.

Jeruzalem is prachtig gebouwd,

met sterke en stevige muren.

De stammen van Israël

komen er bij elkaar.

Zij zijn het volk van de Heer,

ze brengen hem eer.

Zo doen ze wat hij wil.

Jeruzalem is de stad van David.

Zijn nakomelingen regeren daar,

en ze spreken recht over het volk.

Bid om vrede en rust voor Jeruzalem,

voor mensen die houden van deze stad.

Laat er vrede zijn in de stad,

laat er rust zijn binnen de muren.

Ik bid om vrede in de stad,

want daar wonen mijn familie en vrienden.

Ik bid om geluk voor Jeruzalem,

want daar staat de tempel,

het huis van de Heer, onze God.

Uit Bijbel in gewone taal

Advertentie

DUBBEL
m o n t a g e

Uw professional voor klussen in huis



www.dubbelloomontage.nl

info@dubbelloomontage.nl

06-17131375



hartelijk gefeliciteerd

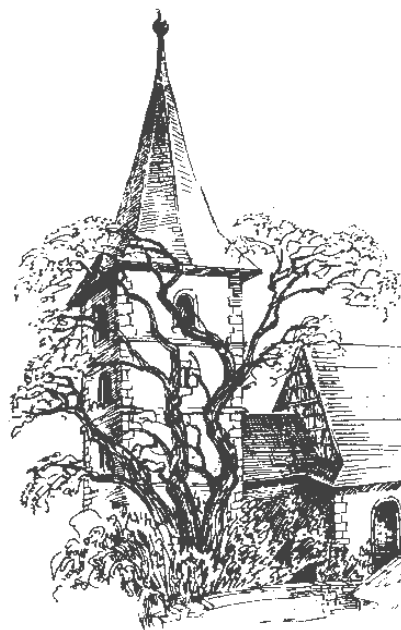
Verjaardagen vanaf 80 jaar:

Kerkelijke stand

ANDERE DIENSTEN

**Protestantse diensten in de Bernardus
vrijdag om 16.00 uur in de Kapel:**

20 juni: Jan Joost Snoek



Kerkdiensten	Dorpskerk	
<i>zondag 25 mei</i>	10.00 uur collecte oppasdienst	ds. K.E. Bras (Haarlem) 1 ^e Kerk in Bangladesh (Zending) 2 ^e Diaconie + Kerk Anne Lutjeboer en Noe Eenkhoorn
<i>donderdag 29 mei</i> <i>Hemelvaart</i>	9.30 uur collecte oppasdienst	ds. N.C. Smit (Oegstgeest) 1 ^e Geef vluchtelingen een thuis 2 ^e Diaconie + Kerk Gerry Eenkhoorn en Sandra Muilwijk
<i>zondag 1 juni</i>	10.00 uur collecte oppasdienst 19.00 uur collecte	ds. N.C. Smit (Oegstgeest) 1 ^e Kooksaam 2 ^e Diaconie + Kerk Marianne de Nooij en Marielle v.d. Zwam ds. Th. Doornebal (Lisse) Diaconie + Kerk
<i>zondag 8 juni</i> <i>Pinksteren</i>	10.00 uur collecte oppasdienst	ds. Ellis Ezinga 1 ^e Geef vluchtelingen een thuis 2 ^e Diaconie + Kerk Lily Kruik, Leia Poot en Sandra Muilwijk
<i>zondag 15 juni</i>	10.00 uur collecte oppasdienst	ds. R.J. Bakker (Amsterdam) 1 ^e Kooksaam 2 ^e Diaconie + Kerk Hanneke Jellema en Linda Meijer
<i>zondag 22 juni</i>	10.00 uur collecte oppasdienst	ds. Sietske van der Hoek 1 ^e Myamar - traumaverwerking jongeren 2 ^e Diaconie + Kerk Tess Koning en Noe Eenkhoorn
<i>zondag 29 juni</i>	10.00 uur collecte oppasdienst	ds. J.W. Korpelshoek 1 ^e Open Doors 2 ^e Diaconie + Kerk Mienieke Zwaan en Sandra Muilwijk

- * Elke zondagochtend is er een Oppasdienst in Het Venster voor kinderen van 0 t/m 3 jaar en wordt er voor kinderen van de basisschool Kinderdienst gehouden
- * Als u zelf moeilijk naar de kerk kunt komen, is er een autodienst die u ophaalt en weer thuisbrengt. Daarvoor kunt u zich aanmelden per e-mail: autodienst@pgsassenheim.nl of per telefoon: 78 53 89

Pinksterballade

Er dansen lichtjes in mijn ziel
die ik zomaar kan benoemen
een boom in lentetooi
een zonomrande wolk
het ruisen van het riet
een glimlach vol begrip
een merel zingend in de eik
een onverwacht wijs woord
het huppelen van een kind
een arm om je heen
als je erop let
zijn er lichtjes
overal
teveel om te benoemen



symbolen van het Licht
van het Schone
van het Goede
even weggeglipt uit 't paradijs
rakend aan het Eeuwige
is er eigenlijk meer nodig
voor het waaien van de Geest

van: Oeke Kruythof

